

MY TROPICAL FISH

מבית מועדון "ישראקווריום"

מרץ-אפריל 2/2006

שמים הולך לפנייהם:

ברבוס סומטרה

א. זלטקובסקי

*Neolamprologus
similis*

א. זלטקובסקי

*Hemiloricaria
eigenmanni*

א. ירנבורג

Corydoras melini

י. אוקסמן

תוכן עיניינים

3 "המוכרים הישנים": ברבוס סומטרה
א. זלטקובסקי

7 תחרות צילום "ישראלקווריום 2005"

10 רביית *Corydoras melini*
י. אוקסמן

14 חדשות איכטיולוגיות

15 רביית *Hemiloricaria eigenmanni*
א. ירנבורג

18 נאולמפרולוגס סימילים
א. זלטקובסקי

21 אנציקלופדיה "MTF"
Nanochromis transvestitus Stewart & Roberts 1984
Badis badis (Hamilton, 1822)

23 כתבה מ-"אקווה-שוק"
ו. זסטנקר

28 אגנס של גליון השלישי של העיתון

דברי העורכים

הגיליון השני של העיתון "My Tropical Fish" יצא לאור.

בגיליון הזה תמשיכו לערוך הכירות עם מיני דגים, שהוזכרו בגיליון הקודם.

נפתח מדור חדש – "המוכרים הישנים", בו נשתדל לספק מידע על דגים שמוכרים לרוב האקווריומיסטים זה מכבר.

תימצאו בגיליון כתבה על שוק הדגים הראשון בישראל, שלעורכים יש קשר לפתיחתו.

כמו כן מידע מגוון, מעניין ומקווים – שגם נחוץ.

קריאה מהנה ונשמח לקבל תגובות, הערות והארות. תדיינו, תבקרו, תמליצו.

בכבוד רב.

עורכים.

המוכרים הישנים:

ברבוס סומטרה

שלדעתי זה אחד מהדגים היפים והמעניינים, למרות ההסתערות על הדגים האקזוטיים החדשים שזכת באופנה אצל מרבית החובבים.

למעשה אפשר להתחיל מקור של ברבוס סומטרה או ברבוס טטראזונה, כפי שניתן להבין משמו – סומטרה, בנוסף גם קלימנטין, אינדונזיה, תאילנד, מלוקה. הגיעה לאירופה בשנת 1935. מאז הוא אחד מהדגים הפופולאריים ביותר בין דגי נוי.

בתנאים הטובים הוא יכול להגיע לגודל של 5-6 ס"מ, אך גם בגודל כ-3 ס"מ הוא מגיע לבגרות מינית. לא תובעני במיוחד. כעיקרון – ישרוד בכל תנאי המים ויקבל את כל סוגי המזון.

מאוד זריז. אוהב להתלהק באקווריום גדול. האגרסיביות שלו שכל כך הרבה

מידע טקסונומי

***Puntius tetrazona* (Bleeker, 1855)**

שמות הנוספים:

Barbus tetrazona Bleeker, 1855

Capoeta tetrazona Bleeker, 1855

אטימולוגיה: פירושו של שם המין- tetrazona נובע ממילים לטיניות tetra – ארבע ו- zonas – פס. שם שלו דג קיבל עקב ארבעת הפסים האנכיים על הגוף.

הנושא מכביד עלי מאוד. הרבה יותר קל לכתוב על משהו פחות ידוע ונפוץ. מה עוד אפשר להגיד על הדג הזה? נראה לי – שיש הרבה. משהו מושך אותי לספר על הדג הזה. מיד רוצה להגיד,

מתרבים ביניהם. פופולאריים ביותר להיום: "מוטנט שחור", "משיסטיי ברבוס", אלבינו, כמובן, צורה רגילה.

נקבה

לגבי "משיסטיי" ברבוס. יש גרסה, ששנים רבות בחוות האסיאתיות הוא היה נחשב ל"סוג ב" ברבייה של זן רגיל של ברבוס סומטרה ותמיד היו מושמדים. לאחר שכמה דגי "סוג ב" כאלה בטעות הגיעו לאירופה ביחד עם דגים ה"רגילים", הם הוזמנו כזן. מאז החלה רבייתו.

"משיסטיי" ברבוס

קל להרבות את הברבוס סומטרה. על כך אפשר לקרוא בכל ספר. כך גם היה ב"חיים הקודמים" שלי. מיכל רבייה כ-10-15 ליטרים, מי ברז בקשיות 8-10 מעלות. רשת על הקרקע. לאחר שהזכר הופרד מהנקבה למשך שבוע הוכנס הזוג, בשעות בערב, למיכל רבייה. ב-90% מהמקרים הייתה מתבצעת ההטלה למחרת בבוקר. אם הייתי מקבל פחות מ-200 לארוות, אפילו לא הייתי מתחיל לאכיל אותן. בממוצע הייתי מקבל כ-400 דגיגים, אך היו גם מיקרים של 700-800 דגיגים מזוג.

נאמר עליה, לדעתי מוגזמת מידי. הזכרים, כמובן, אוהבים לברר את היחסים ביניהם, אך ללא שום פגיעה בבריאותם. גם כלפי הדגים אחרים לא ראיתי תגובות מיוחדות. מסתדרים מצוין אפילו עם זכרי גופי האיטיים, אני לא מדבר כבר על היחסים שלהם עם סקלרים, שהפכו כבר למיתוס העובר בין ספר לספר. אותו דבר אני יכול להגיד על המקרופודים (דג גן עדן). נו לא מפריעים להם ברבוסים! קרוב לודאי שהסוד הוא בגידול ברבוסים בלהקה. אין להם פשוט זמן להתעסק עם הדגים האחרים, יש להם בלהקה הרבה דברים לעשות.

זכר

חשוב מאוד גם עיצוב נכון של האקווריום. לדעתי שניים-שלושה צמחים גדולים באקווריום הם חיוניים ביותר. להקה מינימאלית צריכה למנות 10-12 דגים. טוב יותר לקנות דגים צעירים. הם מסתגלים מהר יותר, כמו כן הדגים שגודלו על ידי האקווריומיסט בתנאים הנכונים תמיד טובים יותר.

יש לשים לב, שהם נוטים לאכילת יתר, קשה למצוא דגים עם תאבון גדול כל כך. תמיד רעבים. לעיתים קרובות סובלים מהשמנת יתר וכתוצאה מכך, הם עלולים לאבד את היכולת להתרבות. מכאן נובע שצריך לאכיל אותם מעט ומגוון. רצוי מזון חי, לפחות פעמיים בשבוע. צום של יום אחד בשבוע לדעתי גם חייב להיות.

ישנן וואריאציות צבע רבות, שבקלות

להחזיק תנאיי מים ברמה נאותה. מים – מי אוסמוזה הפוכה, קשיות כ-2 מעלות. גובה מים כ-15 ס"מ. מגיע לחומציות 6 בעזרת חומצה זרחתית. על הקרקע – רשת. במרכז המיכל חתיכת ג'אווה מוסוס ואורור קל.

3. הכנסת הדגים לרבייה.

יש לשים את הדגים באקווריום 2-3 שעות לפני כיבוי אורות. רק זוג. קבוצה פחות אפקטיבית. חובה בדיקת הנקבות למוכנות לרבייה. נלקחות רק "נזילות". רבייה מתרחשת בדרך כלל למחרת בבוקר. ביצים קטנות, שקופות כמו זכוכית. צריך ממש להתאמץ כדי לראות אותן. לאחר שהדגים מפסיקים להתעניין האחד בשני, יש להוציאם מהאקווריום. את הנקבות חייבים לחלוב למניעת יוצרות ציסטות. אדגיש, שמעולם עוד לא ראיתי נקבה "ריקה" לגמרי לאחר ההטלה. אינני יודע את הסיבה. קודם לא ראיתי את זה. יש לציין שהציסטות נוצרות בקלות והן שכיחות. אם לא התרחשה רבייה למחרת, אפשר להחליף את הזכר, אך חובה גם להחליף את המים.

4. דגים

לאחר שאני מוציא את הדגים הבוגרים, יש להוסיף למים מטילן בלו. הביצים המתות נעשות לבנות לאחר כמה שעות. הביצים המופרות פוקעות למחרת. לאחר עוד כ-3-5 ימים הלארות תלויות על הזכוכית ועל הצמחים. בתקופה הזו יש להקפיד על שמירת טמפרטורת מים מתאימה ויציבה. לאחר שהדגים מתחילים לשחות, מגיע הזמן להתחיל בהאכלתם. מיד אפשר לתת את הארטמיה, לכן אין טעם להתעסק עם אינפוזוריות. גדלים מהר מאוד. לאחר כשבועיים מקבלים את צבע הדגים הבוגרים. מתבגרים בגיל כ-6 חודשים. אלבינו ו"משיסטי" מעט מעוככות בהתבגרותם. ה"שחורים" מתבגרים כ"רגילים".

אלבינו

ניסיונות להרבות אותם באותה השיטה בישראל הסתיימו בתוצאה מלהיבה. תחילה הכול היה כמו שזכרתי מהעבר. בבוקר הטלה, הרבה ביצים, שמחה.... לאחר כ-5 שעות למעשה כל הביצים נעשות לבנות. ניסיתי הכול – מים מאוד רכים, חומצה, הצלת המיכל לאחר ההטלה, כבול, החלפת מים לאחר ההטלה – ללא תוצאה חיובית. לא הצלחתי לקבל יותר ממאה לארוות. חשבתי שהבעיה היא בדגים הבוגרים, אך גם הדגים שגידלתי בעצמי המשיכו להתרבות דומה. משיחותיי עם מגדלי סומטרה האחרים התברר, שמצבם גרוע עוד יותר. כמה עשרות דגים נחשבים לתוצאה מקובלת וראויה. לכן אפשר לעצמי לספר על שיטת הרבייה ביתר פרטיות.

1. הכנת הדגים.

לרבייה נבחרים דגים עם צבע יפה ובולט, ללא פגמים חיצוניים. בגודל בינוני. דגים, שגדלו באקווריומים מרווחים עם תזונה מגוונת. כ-10 ימים לפני הרבייה מפרידים את הזכרים מהנקבות (בקיצ' בארץ התקופה הזאת צריכה להתקצר עד 6-7 ימים בגלל טמפרטורת המים גבוהה) ומזינים אותם במזון רב ומגוון.

2. הכנת המיכל לרבייה.

טוב יותר להשתמש במיכלים יחסית גדולים. כ-15-20 ליטרים. בזמן הרבייה מפרישים הדגים חומרים רבים לתוך המים וגודל כזה של המיכל יאפשר

דגים צעירים

1. זלטקובסקי

* צילומים של כתב המאמר

למכיל מודעה 17

12% הנחה

ברכישת ציוד
לבריכות נוי

הצטרפות חנים
למועדון לקוחות

המקנה הנחות והטבות

ATLANTIS

אקווריומים ובריכות נוי

הצוות המקצועי ביותר בארץ לשרותכם

www.atlantis-fish.com

טל: 03-7361387

אקווריומים

- אקווריומים במבחר גדלים
- ציוד ומזון ממיטב היצרנים
- מגוון צמחי מים ודקורציות
- למעלה מ-200 סוגי דגי נוי

בריכות נוי

- פילטרים, משאבות וכל הדרוש לבריכת נוי.
- מבחר דגי נוי לבריכות (קוי, משמיד יתושים ועוד...)
- תכנון, הקמה, שיפוצ, איטום ותחזוקת בריכות נוי.

חנים - ייעוץ והדרכה להקמה ותחזוקת בריכות נוי

"ישראל אקווריום 2005"

הסתיימה תחרות
הצילום "ישראל אקווריום-
2005" עם פרסים
בסכום כ-3000 ₪.
לתחרות הוגשו
100 צילומים.

לעומת התחרות
הקודמת עם נושא "דגי
חתול", לתחרות הזאת
לא היה נושא מובחר
והיא לא הייתה
מחולקת לתת-נושאים,
לכן כל משתתף היה
יכול לשלוח תמונות
שונות, כגון דגי מים
מלוחים או מתוקים,
צמחי מים, תמונות של
אקווריומים או מצבים
מעניינים שונים.

במקומות הראשון
והשני עם פרס כולל
של 2340 ₪ –
צילומים של ח. שוחט
– דיסקוסים וציקליד
ראש אריה
(*Steatocranus casuarus*).

במקום שלישי עם
פרס 480 ₪ –
ו. צלף עם צילום של
Apistogramma
cacatuoides
"Double Red".

Z. Dagan

– בפרסים נוספים
מזון לדגים TetraMin ו-
TetraRubin זכו
הצילומים הבאים:

צילום מעניין של צ. דגן
שתפס היווצרות בועת
חמצן.

אנמונה, שצולמה על ידי
מ. שמחוב.

צילום של (אם אני לא
טועה) *Rotala macrandra*.
צלם - ב. מור.

צילום יפה של ט. מלק,
שתפס את *Ciphotilapia*
frontoza ברגע פיהוק.

Corydoras melini

Lönnberg & Rendahl, 1930

י. אוקסמן

חצץ בקוטר 1-3 מ"מ. מחצית האקווריום נתפס על ידי ג'אוה מוסוס - *Vesicularia* גם *dubyana*, כמו כן נשתל גם *Microsorium pteropus*. הדגים התחילו לקבל מזון פעמיים-שלוש ביום. השתמשתי בטבליות Sera Viformo, Sera Catfish, TetraWaferMix, Chips, תולעי דם וארטמיה קפואים. החלו החלפות מים יום-יומיות או פעם ביומיים, בכמות של עד 30% מנפח האקווריום. טמפרטורת המים ירדה עד 24 מעלות (עד אז הייתה – 27 מעלות). המוליכות החשמלית הייתה 130 מיקרוסימנס, ודרגת החומציות – 6.9.

זכר

שם נוסף – קורידורס מסכה מזויף.

הקורידורס אהוב ונפוץ בישראל. גידלתי אותם מספר פעמים. בדרך כלל הצבע השולט הוא וורדרד, עם פס אנכי שחור העובר מתחילת סנפיר הגב ועד קצהו התחתון של סנפיר הזנב. פעם, באחד מהחנויות שקיבלו משלוח מקולומביה, שמתי לב לקורידורסים מליני שיש לו גוון זהב בולט, בעיקר על מכסה הזימים.

לדגים רבים, שנתפסו בטבע, ישנו צבע כזה, אך כעבור זמן הגוון הזה יורד ואצל דור F1 הוא נעלם לגמרי. החלטתי לקחת להקה של המליני האלה ולרבות אותם כדי לבדוק, האם הגוון הזהוב יישאר גם בדורות הבאים.

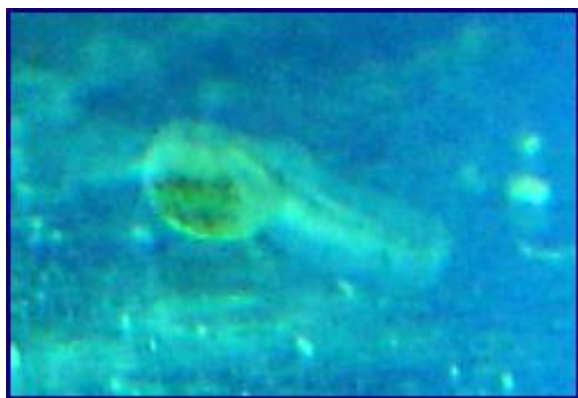
הרביתי בעבר את המליני, כן ידעתי שלא תהיינה בעיות כלשהן להרבות אותם.

12 דגים – 5 נקבות ו-7 זכרים הועברו לקרנטינה באקווריום היגיני ללא חצץ. הקרנטינה נמשכה כחודש כולל טיפול מונע במטרונידזול ואז כל הדגים הועברו לאקווריום של 70 ליטרים. כמצע שימש

לקראת סוף היום השלישי בקעו 19 לארוות.

לארווה, שרק בקעה ליד הכרום של הביצה בה היא הייתה. קשה להאמין, שהיה לה שם מספיק מקום.

כמעט ביצה, אך יש לה כבר זנב

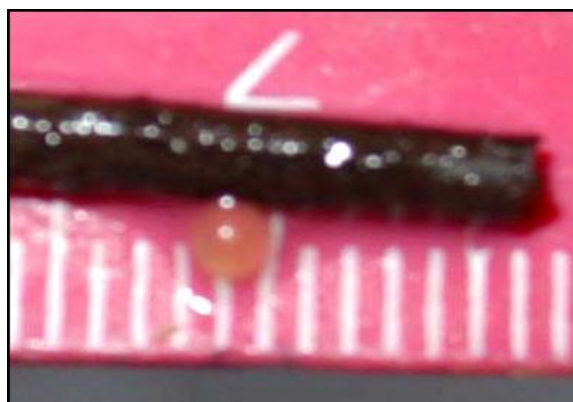

כל הלארוות הועברו לאקווריום בנפח 20 ליטרים וגובה מים - 10 ס"מ. טמפרטורת המים הייתה 28 מעלות. כעבור יומיים שק החלמון נמס והדגיג התחיל לאכול. כמזון התחלתי השתמשתי בנמטודות ובמזון יבש אבקי. כל יום או פעם ביומיים בוצע החלפת 15%-25% מנפח המים. בהמשך הדגיגים הועברו

נקבה

כל הדגים נמצאו דרך כלל ליד הזכוכית הקדמית - מראה מדהים, כאשר שוכבים על הקרקע 12 קורידורסים עם גוון זהב שהבריק באור. הדגים נעשו יותר אקטיביים והנקבות נעשו מלאות יותר. כבר כעבור שבוע הם הטילו. הרבייה הייתה בשיטה הרגילה לקורידורסים. הזכרים מתחילים לעקוב ולחזר אחרי הנקבה בכל האקווריום. ברגע מסוים הנקבה בוחרת בזכר, מתקרבת אליו, נוגעת עם הפה בפפילה הגניטאלית של זכר (T-תנוכה), אוספת את הזרע, המופרש על ידי זכר הרועד, לפה. בהמשך היא מורחת את הזרע על הזכוכית או יורקת אותו לצמחים. הביצים (1-4 פריטים) ברגע זה נמצאות בסנפירי הגחון המכופלות. הנקבה מדביקה את הביצים לאותו המקום בו נמרח הזרע. שיטת רבייה זו מאפשרת להגיע לאחוז גבוה מאוד של הפריית הביצים. סך הכול גיליתי 40-50 ביצים בקוטר כ-1.8 מ"מ. 21 ביצים הועברו למיכל נפרד בנפח ליטר אחד עם מים מהאקווריום רבייה. המיכל הזה צף באקווריום בטמפרטורת מים של 29 מעלות.

מידע טקסונומי

Corydoras melini

Lönnberg & Rendahl, 1930

אטימולוגיה: נקרא לכבוד Dr. Doug Melin

מקום מחייתו: נפוץ בברזיל ובקולומביה. מערכת נהרות Rio Negro ו-Meta, נהרות Papuri, Guaviare, Uaupes ממערכת נהר Orinoco, נהרות Losada, Caqueta, Ortuguaza, Vaupe ממערכת נהר Amazonas.

גודל בטבע: עד 4.5 ס"מ (SL) - נקבות, עד 4.0 ס"מ (SL) - זכרים.

כעיקרון, אפשר לגדל דגיגים בגילאים שונים ביחד, דגיגים גדולים יותר לא נוגעים בדגיגים הקטנים. יחד עם זאת, כדי לתת לדגיגים מזון שמותאם יותר לגילאים, רצוי למיין אותם.

מקדימה - דגיג בן שבוע, מאחורה - דגיג בן שבועיים.

דגיג בן שלושה שבועות. רואים, שסנסופיר האדיפוס כבר מתחיל להתכווץ, אך עדיין נמשך עד ההזנב.

בסיכום אני רוצה לחזור למטרה העיקרית ששמתי לעצמי - לראות, האם גוון צבע זהב יישאר אצל הדור הבא?

לאקווריום של 60 ליטרים עם גובה מים 20 ס"מ.

בגלל שנמשכו החלפות המים אצל הדגים הבוגרים, נמשכו גם ההטלות. כל יומיים-שלושה הייתי מוציא מהאקווריום 20-30 ביצים. קרוב לוודאי כמות דומה של הביצים נשארה במקומות שאליהם לא יכולתי להגיע. ברור, שכל פעם הטילה נקבה אחרת. אף פעם לא ראיתי שהטילו שתי נקבות או יותר בו זמנית. אספתי את הביצים במידת היכולת והעברתי אותן למיכל אחר. האינקובציה של הביצים הייתה בטמפרטורת מים של 23-29 מעלות, אך לא הייתה לכך השפעה על משך האינקובציה, אולי בטמפרטורות גבוהות בקיעת הביצים הייתה כ-10 שעות מוקדם יותר. מרבית הביצים הודבקו על הג'אוה מוסוס, והשאר על זכוכית האקווריום. מענוון, שכאשר עלה אחד של *Microsorium pteropus* עלה למעלה וצף, מרבית הביצים הודבקה מצידו הפנימי.

כמות הביצים המקסימאלית שאספתי הייתה - 87 ביצים. אם להניח שחלק מהביצים לא הצלחתי לאסוף, אני חושב שמנקבה אחת ניתן לקבל יותר ממאה ביצים. אחוז בקיעת הביצים כ-90-95%. מעט מאוד ביצים לא מופרות.

כל הדגיגים הועברו לאקווריום דגיגים. מגיל 3-4 שבועות בנוסף לנמטודות ומזון יבש אבק, הם מתחילים לקבל גם טבליות רגילות לדגי חתול - Sera, Sera, TetraWaferMix, Viformo, Catfish Chips וגם פתיתים. הדגיגים גדלים מהר מאוד. כבר בגיל כחודש הם מגיעים לגודל כ-1.2 ס"מ.

משמאל - לארוה בת יום אחד. מימין - דגיג בן שלושה ימים.

לפחות דור F1 הצבע נשתמר.

והתשובה היא – כן! כבר אצל הדגים
בגיל כחודש מתחיל להופיע גוון זהב.

דגיג בן 45 ימים. לא שונה כבר מדג בוגר. די בולט צבה
זהב זוהר.

דגיג בן חודש. סנפיר האדיפוס כבר כמו אצל דג בוגר, כך
גם מופע מתחיל להיות דומה לדג בוגר.

* צילומי כתב המאמר

אינני יודע אם בדורות הבאים וואריאציה
צבע הזה של קורידורס מליני יישאר, אך

כנס עמותת אקווה, קיץ 2006

הכנס בחסות:

I.P.L ייעוץ ומכירות – טל' 054-4565455 , 03-5714572

אסי המרכז לדגי מרינה וריף, רח' תמנע 25 א.ת חולון – טל' 03-5582174

עולם האקוריום יבואני Tetra – טל' 08-9431534

כנס קיץ 2006, יתקיים ביום חמישי, ה – 20.7.06 באולם אשכול פיס "אהל שם",

רחוב רוקח 118 רמת-גן, החל מחשעה 16:00.

חדשות איכטולוגיות

מין חדש של סוג חדש
Paedocypris
 ממשפחת *Cyprinidae* מזרח-מזרח אסיה.
 נכון להיום הוא נחשב לחוליית
 הקטן ביותר בעולם.
 אורכו של הזכר אינו עולה על 10
 מ"מ, והנקבה אינה גדולה ממנו
 בהרבה – עד 10.3 מ"מ.

Proceedings of the Royal
 Society of UK: Biological
 Sciences

Mystus falcarius

Prosanta Chakrabarty & Heok
 Hee Ng

מין חדש של דג חתול ממשפחת
Bagridae מנהרות Salween ו-
 Irrawaddy במיאנמר.
 גודל: עד 17 ס"מ SL.

Zootaxa

Garra micropulvinus

Wei Zhou, Xiao-Fu Pan ו
 Maurice Kottelat

מין חדש ממשפחת *Cyprinidae*
 ממערכת נהר Red - Yuanjiang
 River בסין.
 גודל: עד 77 מ"מ SL.
 Zoological Studies

כל החדשות האיכטולוגיות
 גיות ניתן לקרוא באתר
 "ישראלקווריום"

www.israqarium.co.il

תווך הטמפרטורות במקומות
 המחיה – מ-16 מעלות בחורף ועד
 24 מעלות בקיץ.
 גודל: עד 35 מ"מ SL.

Revista del Museo de La
 Plata, Zoología.

Bryconops magoi

Bryconops collettei
 B. Chernoff & A. Machado-
 Allison

B. magoi

Bryconops collettei

שתי חריתיות חדשות מנהרות
 Moquete ו- Caura, Miamo
 בוונצואלה.
 גודל:

B. magoi - עד 75 מ"מ SL.
B. collettei - עד 65 מ"מ SL.
 Zootaxa

Paedocypris progenetica

Maurice Kottelat, Ralf
 Britz, Tan Heok Hui, Kai-
 Erik Witte

Baryancistrus demantoides *Hemiancistrus subviridis*-1

ידועים היטב דגי חתול לוריקרידיים
 L-200 סוף סוף תוארו.
 "Hi-fin" L-200 – קיבל שם מדעי
Baryancistrus demantoides.
 הקצה האחורי של סנפיר הגב מגיע
 עד לסנפיר השומן.
 L-200 עם סנפיר הגב ה"רגיל",
 שהקצה האחורי שלו לא מגיע עד
 לסנפיר השומן שיוך לסוג
Hemiancistrus וקיבל שם מיני
subviridis.

David C. Werneke, Mark H. Sabaj,
 Nathan K. Lujan, Jonathan W.
 Armbruster

Neotropical Ichthyology

Lasiancistrus tentaculatus

Armbruster, J W., 2005

דג חתול לוריקרידי, ידוע לחובבי דגי
 חתול תחת שמות L092 ו-L194
 תואר על ידי ארמברוסטר במאמר
 "The loricariid catfish genus
Lasiancistrus with description
 of two new species"
 מדעי *tentaculatus*.

Neotropical Ichthyology

Austrolebias luzardoi

Enrique Perujo, Pablo A.
 Calviño, Heber Salvia and
 Francisco Prieto.

דג חדש של נאוויית משפחת
 Rivulidae מאורוגוואי.

א. ירנבורג

Hemiloricaria eigenmanni

(*Hemiloricaria parva*) מגיע בדרך כלל (מפרו).

דג קטן יחסית, אורך סטנדרטי – 10 עד 15 ס"מ, באקווריום בדרך כלל שקט ורגוע. בזמן האוכל הוא נעשה פעיל יותר, מלבד זה לרוב שוכב על משטח אנכי כלשהו (גזע עץ או על הקרקע) ליד פינת ההאכלה.

הוא הרבה יותר פעיל בלילה, זהו הזמן שהוא מסתובב די מהר בכל האקווריום ואוכל אצות.

דג אוכל הכול, ברצון אוכל כול סוגי המזון שמגיע לקרקע. אוהב לאכול גם עלי חסה.

אצל זכר בוגר על חלקם הדורסאלי של

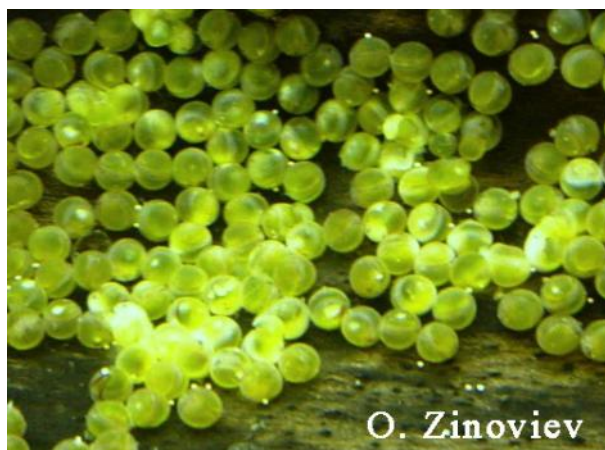
כנראה זה ההמילוריקריה הנפוצה ביותר אצלנו. לרוב אקווריומיסטים קוראים לה "לוריקריה" או "רינלוריקריה" (במיון האחרון של Isbrucker משנת 2002, רוב המינים של סוג *Rineloricaria* שויכו לסוג *Hemiloricaria*)... אך בשנת 2005 הופיעו מאמרים חדשים, שאת כל ההמילוריקליים החזירו לסוג *Rineloricaria*. בקיצור, לא קל לעקוב אחרי זה ובספרות כעת אפשר לפגוש גם שם *Hemiloricaria eigenmanni* וגם שם *Rineloricaria eigenmanni*.

בין כמה עשרות מינים של הסוג ישנם הרבה שנראים, חיצונית, דומים מאוד ולא תמיד קל לזהות בוודאות את המין – בדרך כלל האקווריומיסטים לא סופרים את הקשקשים או שטחי עצם... אך אם הלוריקריה שלכם הגיע מקולומביה, קרוב לוודאי שמדובר על *Hemiloricaria eigenmanni*, למרות שהיא מגיע משם תחת שם *Loricaria parva*

ביצים ירוקות מוטלות צפוף מאוד על "ריצפת" הצינור. אם בהמשך נקבה אחרת תטיל ביצים, היא תדביק אותם על הקיר הצדדי של הצינור ליד הביצים הראשונים. נקבה אחת מטילה כ-80 עד 120 ביצים. הזכר מטפל בביצים, שומר על ניקיון הביצים וככל הנראה, עוזר להזרים מים בתוך הצינור.

הביצים בוקעות לאחר כ-140 שעות בטמפרטורת המים 28 מעלות. ברבייה זוגית, לאחר הטלת הביצים יש להוציא את הנקבה כי בהמשך היא עלולה לאכול את הדגיגים שעזבו את הקן. ברבייה הקבוצתית באקווריום רבייה קבוע, ביום החמישי לאחר ההטלה הראשונה (הנקבות האחרות יכולות להטיל את הביצים לאחר כמה ימים אחרי נקבה הראשונה) מוציאים את הזכר מהצינור ואת הצינור עצמו עם הביצים מעבירים למיכל גידול אחר. לזכר צריך לתת צינור אחר.

הדגיגים מתחילים לאכול כיומיים לאחר הבקיעה. בשבוע ראשון לחייהם הם לא אקטיביים, לכן המזון צריך להיות ב"הישג

סנפירי החזה ועל ה"עורף" של הראש גדלים זיפים קטנים. ברצוני לציין, שכמו אצל לוריקרינים האחרים, הזיפים האלה יכולים להעלם בתנאים לא טובים של גידול הדגים – תזונה לא מספקת או לא מגוונת, תנאי מים לא טובים או טמפרטורת המים נמוכה מידי.

כמקום לרבייה טוב להכין אקווריום של כ-50 ליטרים ללא חצץ. אין צורך בתאורה. מים יכולים להיות מי ברז קשים עם חומציות 6.5-7.5, אך יש לציין שתוצאות טובות יותר נקבל במוליכות חשמלית לא גבוהה מ-350 מיקרוסימנס. פילטר – ארליפט פרולון. רבייה יכולה להיות או זוגית או קבוצתית – זכר ו 2-4 נקבות.

בתור מצע על הקרקע יש לשים צינור פלסטי באורך כ-15-20 ס"מ עם שני פתוח משני קצותיו. כדי שהצינור לא יזוז אפשר להדביק אותו עם סיליקון לחתיכת זכוכית. אם מתוכננת רבייה זוגית, קוטר הצינור יכול להיות כ-3 ס"מ, אם קבוצתית, אז הקוטר צריך להיות כ-5 ס"מ. זה יאפשר לכול נקבה להטיל את הביצים בלי לגרום נזק לביצים של נקבה אחרת.

ידם".

מיכל קטן עם מים בגובה כ-3 ס"מ עם מזרים מים טוב ונמצא בתוך האקווריום עם תנאים שמורים, מאפשר לגדל את רוב הדגים. ב-4 שבועות הראשונים הדגים מאוד רגישים לתנאי המים. מזון התחלתי – חלמון ביצה קשה, אך אפשר גם מיד להתחיל לתת נאופלי

ארטמיה.

לקראת גיל חודשיים הדגים הצעירים מגיעים לגודל 4-4.5 ס"מ. מתבגרים בגיל 12-16 חודשים. אצלי, המין הזה התרבה בקלות רבה יותר בחודשי קיץ, אך בעזרת החלפות המים ועלית טמפרטורה אפשר לזרז את הרבייה בכול עונות השנה.

דגים מעניינים אצל חברי המועדון

Lasiancistrus tentaculatus

Armbruster, J. W., 2005

עד לא מזמן לא היה לדג-חתול הזה שם מדעי והוא היה מוכר לחובבי דגי חתול תחת שם L092. בגיליון האחרון של עיתון Neotropical Ichthyology במאמר:

"The loricariid catfish genus *Lasiancistrus* with description of two new species"

הוא קיבל שם מדעי.

הדג חי בנהרות קטנים ובינוניים בקולומביה וונצואלה. לעומת שאר הנציגי סוג, בנוסף לתזונה צמחונית, הוא ניזון גם

V. Tzif

מעצים, בדומה לדגים מסוג Panaque. "מנקה" היטב אצות. לא פוגע בצמחים.

דג שוחר שלום ורגוע.

נחשב לדג די נדיר ורק לעיתים רחוקות מגיע לחובבים.

נמכר בדרך כלל תחת שמות L092, L194, *Woodeating Lasiancistrus*.

גודל – עד 12 ס"מ (SL).

בטבע חי בנהרות עם מים רכים וחומציים, אך באקווריום מתרגל בקלות אפילו למים קשים ובסיסיים.

פעילים גם בחושך וגם באור יום.

A. Erenburg

לכתבי המאמרים הרוצים לפרסם את מאמריהם בעיתון, יש לשלוח אותם בפורמת word לדואר אלקטרוני:

oksman@israqarium.co.il

דיון על המאמרים, המלצות, ביקורת מתקיימים בפורום בכתובת:

<http://www.israqarium.co.il/forum/viewforum.php?f=22>

בשאלות לגבי פרסומת והמלצות יש לפנות בדואר אלקטרוני: oksman@israqarium.co.il

למפרולוגסי "קונכיות".

נאולמפרולוגס סימילים.

מקבל כל סוגי המזון עם ריכוז מספיק של חלבונים. על תתנו להם הרבה מזון בבד אחד, הם לא אכלנים במיוחד. הדגים השלי מקבלים אוכל חמש פעמים בשבוע ומרגישים מצוין. ברור, שזה מתאים רק לדגים הבוגרים.

לא נוגעים בצמחים, לכן ישנה אפשרות לעיצוב יפה של האקווריום. רק על תנסו לגדל צמחים עדינים ודורשים תוספות תזונתיות. דרך אגב, צמיחה טובה מאוד של הצמחים באקווריום עם הדגים האלה צריך להחשיך אתכם. תחשבו על פילטרציה אפקטיבית יותר. לבחירת חצץ יש להתייחס ברצינות. מתאים חצץ אינרטי בקוטר כ-3 מ"מ. צבע כהה. גובה המצע 3-4 ס"מ, בזלת

בהמשך לסקירה של למפרולוגסי קונכיות, אני רוצה ביתר ייחודיות להתמקד על נציג אחד של הקבוצה. זה נאולמפרולוגס סימילים.

למה דווקא עליו? ראשית, עקב הסימפטיות האישית. שנית, סיפור אחד, לדעתי די לימודי, שקשור לדג הזה, תוצג קצת מאוחר יותר.

דגים לא תובעניים במיוחד. דרישות לתנאי המים כפי שכל הציקלידים מאגם טנגניקה דורשים. זאת אומרת מים די קשים, רצויים מלחי מגנזיום. מים בסיסיים – חובה. רמת החנקנים – מינימאלית. טמפרטורת המים – 25-26 מעלות, יחד עם זאת מרגיש טוב בטווח מ-18 עד 30 מעלות.

הכול התחיל די במקריות. לפני כש שנים קיבלתי עשרה דגיגים של נאולמפרולוגוס מולטיפסציאטוס. גודלם היה כסנטימטר אחד. הסתכלתי בספרים, השוואתי תמונות – הכול מתאים. החלטתי לגדל אותם. כעבור כשנה וחצי – הטלה ראשונה – 6 דגיגים. ההורים – זכר – 5 ס"מ, נקבה – 3.5 ס"מ. הזכרים מעט אגרסיביים, אך לא מגיעים לכדי גרימת מוות. כולם חיים ביחד באקווריום 90 ליטרים. מים – מי ברז, חומציות – כ-8, קשיות – כ-18 מעלות. צמחים – 3 מינים של אנוביאסים, שני מינים של קריפטוקוריונות, ג'אוה מוס. על הקרקע – קונכיות רבות של חלזון ענבים.

אקווריום נמצא בעבודה. משמח את העיניים. ופתאום קרה אסון. בוקר אחד אני מגיע לעבודה – האקווריום ריק. זאת אומרת – אפס מים. אודה ולא אבוש – הזלתי דמעה עגמת נפש ועצר רב – צריך להציל לפחות את הצמחים. אני רואה, שמקונכיה אחת בולט זנב ובתוכה ישנם גם מים, ניצוץ של תיקווה – חשבתי לעצמי. לקחתי כוס עם מים מהאקווריום אחר והעברתי אליו את הקונכיה. ממשיך לטפל באקווריום השבור. אחר כך הבנתי שכל הזכוכית תחתונה נפרדה. האקווריום היה בן 18 שנים, לא פחות. בקיצור, סידרתי את כל הצמחים, אספתי את המים מהמרפאה ואז נזכרתי בכוס עם הקונכיה. למען האמת לא היו לי תקוות רבות מידי. לך תדע מתי אקווריום נשבר. וקיבלתי שוק לאחר שמצאתי בכוס נקבה וחמישה דגיגים, ממש קטנים, אולי יומיים-שלושה מאז שהתחילו לשחות.

גרסה תתאים מאוד למטרה זו. קונכיות רקות בגודל מתאים – חובה. ככל שכמותן גדולה יותר, כך טוב יותר.

מידע טקסונומי

Neolamprologus similis Büscher, 1992

מקום מחייה: חופים מערביים של אגם טנגניקה – זאיר וטנזניה.

אטימולוגיה: פירושו של שם המין- *similis* משפה יוונית – דומה. השם ניתן עקב דמי רב ל- *Neolamprologus multifasciatus*.

שם נוסף: *Lamprologus similis* (Büscher, 1992)

ממליץ אקווריום כ-100 ליטרים, בו אפשר לגדל 3-4 זכרים ו-8-9 נקבות. למה דווקא אקווריום בגודל כזה? באקווריום קטן יותר קשה יותר לשמור על תנאי המים הרצויים לנאולמפרולוגוס סימיליס. אקווריום גדול יותר יעניק תחושת ריקנות ועלול לגרום לנו לרצות לאכלס אותו בדגים אחרים נוספים וזה לא רצוי.

כמות הדגיגים מרבייה קטנה – פחות מ-10 דגיגים. לעומת זאת, הישרדות הדגיגים כמעט מושלמת, גם באקווריום קיבוצי. לכן, עם ניסיון מסוים וסבלנות, לאחר זמן מה האקווריום שלכם יתמלא בדגים של דורות שונים.

יש לדג הזה "אח תאום" טבעי. ממנו התחלתי את היכרותי עם נאולמפרולוגוס סימיליס. הסיפור מעניין וניראה שחשוב לתשומת לבכם.

לגדל את הדגים קל – אפשר לתת כל מזון שמתאים בגודל. יש להשתדל לפזר אותו ליד הקונכייה, בה הם מוחזקים על ידי הנקבה זמן די ממושך. לאחר שהדגים מגיעים לכ-1.5 ס"מ, הם מתפזרים באקווריום בחיפושים אחרי מקומות מסתור חדשים.

ברור, שגידול כזה הוא הרבה פחות טוב מהעברת הביצים או את הלאריות לאינקובציה במיכל אחר, עם זאת, הרבה יותר מעניין וטבעי. בנוסף, גם כל הרפלקסים אצל הדורות החדשים נשמרים בצורה המלאה. לצערי הרב, כמעט ואין חובבים, שהיו רוצים לגדל את הדג המעניין והיחסית נדיר הזה.

א. זלטקובסקי

* צילומים של כתב המאמר

סידרתי להם מקום זמני לכמה ימים ולאחר 5 ימים החזרתי אותם לאקווריום הקודם המתוקן. שם הם חיים באושר עד עצם היום הזה. אמנם לאחר כשבועיים הנקבה מתה. הדגים גדלו והסתבר שיש לי שני זכרים ושלוש נקבות. כעת הדגים שלהם (כ-20 בגילאים שונים) כבר משמחים את עיני. מאז עברו כשנתיים וחצי. הפעם קיבלתי משלוח נוסף עם נאולמפרולוגוס מולטיפסציאטוס. התברר, שהדגים שלי לא היו מולטיפסציאטוסים, אלא נאולמפרולוגוס סימיליס – מין דומה מאוד, ורק כשישנם שני המינים זה בצד זה, ניתן לראות את ההבדלים.

Neolamprologus multifasciatus

Neolamprologus similis

אפשר לראות, שמלבד ההבדלים בצבע וצורת הפסים, אחת מההבדלים העיקריים – לסימיליס ישנם פסים על הראש ואצל מולטיפסציאטוס – אין פסים על הראש.

טמפרטורת המים בקיץ – 28 מעלות, בחורף – 24 מעלות. פילטרציה (כך גם האוורור) – פילטר פרולון. המים באקווריום ה"חדש" לא עברו החלפה עד הים (כמובן לא בסדר, אך ממש אין זמן), רק הוספה במקום המים שהתאדו.

דשן מקצועי

1 ליטר ברזל+1 ליטר מאקרו+1 ליטר מיקרו
שלושתם עולים 75 ש"ח (+25 ש"ח דמי משלוח).
לפרטים נוספים:

טל: 04-6570402 נייד: 0508-497121
EMAIL: ofrida@bezeqint.net

או במסד אישי

אנציקלופדיה של My Tropical Fish

Nanochromis transvestitus

Stewart & Roberts 1984

היכרות הראשונה:

Stewart, D. J. and T. R. Roberts
"A new species of dwarf cichlid fish with reversed sexual dichromatism from lac Mai-ndombe, Zaïre."
Copeia 1984 (no. 1): 82-86. , 1984

תת-משפחה: *Pseudocrenilabrinae*
משפחה: *Cichlidae*

אטימולוגיה: שם של סוג *nanochromis* נוצר ממילה לטינית *nanus*, שפירושה – "קטן" וממילה יוונית *chromis*, שפירושה "דג צבעוני".
מילה *transvestitus* נוצרה ממילים לטיניות *trans*, שפירושה "אחר", בצד השני ו-*vestitus*, שפירושה "בגדים". השם ניתן עקב מופע יפה יותר של הנקבה לעומת זו שאצל זכר.

אזור מחייה: אגם Mai-Ndombe (אגם Leopold II) ממערכת נהר קונגו.

גודל: בטבע עד 4.0 ס"מ של אורך סטנדרטי (SL), באקווריום – עד 6.0 ס"מ

זיהוי מינים: סימן העיקרי המבדיל את הנקבה מהזכר – סנפירי הזנב, האנאלי וחלקו האחורי של סנפיר הגב מחוספסים (בתמונה הנקבה למעלה). לזכר אותם הסנפירים שקופים. חוץ מזה מופע של הנקבה מבריק יותר בצבע של בטנה בדרך כלל וורוד או אדום.

גידול: מזגו נוח ושוחר שלום, אפשר לגדל אותו ביחד עם דגים הלא אגרסיביים האחרים. לגידול מתאים אקווריום 40-60 ליטרים עם הרבה מקומות מסתור. הדגים מעדיפים נקרות בתוך המסלעות. לא מתייחסים לצמחים, אך מפעם לפעם מתחילים לחפור בחצץ.
מעדיפים מים רכים ומעט חומציים, אך מרגישים לא רע גם במים יחסית קשים, ניטרליים או מעט חומציים. טמפרטורת המים – 22-29 מעלות.

תזונה: מזון חי (טוביפיקס, תולעי דם ואחרים). די מהר מתרגלים לאכול מזון יבש.

רבייה: מקים משפחה מונוגאמית (זכר ונקבה), לרוב לכול החיים.
לרבייה מוצלחת דרושים מים רכים (קשיות 2-6 מעלות) וחומציים (PH 5.5-7.0). הרבייה בדרך כלל מתבצעת בתוך מקום מסתור – מחילה או קליפת קוקוס.
הביצים המופרות אצל *N. transvestitus* בדרך כלל בצבע לבן, לכן אין צורך להיבהל ולקבל אותן כביצים לא מופרות.

הזכר והנקבה מטפלים יחדיו בביצים ובדגים. במקרה שהזכר מתחיל להפריע לנקבה בטיפול בביצים או בדגים, רצוי לעביר אותו לאקווריום אחר.
כמות הדגים ברבייה – 40-60.

לארוות בוקעות לקראת סוף היום השני או תחילת היום השלישי. לעיתים, ההורים, מעבירים אותן למקומות האחרים שהוכנו מראש – קערה בחצץ, מערה אחרת. לאחר עוד כ-4-5 ימים הדגים מתחילים לשחות. מזון התחלתי – נאופלי ארטמיה ו"אבק חי".

מתבגרים בגיל 5-7 חודשים.

אנציקלופדיה של My Tropical Fish

Badis badis (Hamilton, 1822)

היכרות הראשונה:

Hamilton, F. (Buchanan)

"An account of the fishes found in the river Ganges and its branches." Edinburgh & London. Fishes Ganges: i-vii + 1-405, Pls. 1-39.

משפחה: Badidae

Larbus badis

Hamilton, 1822

Badis buehanani Bleeker, 1853

שמות נוספים:

זכר

אטימולוגיה: שם של סוג והמין נובעה ממילה לטינית *badis*, שפירושה "צבע של סיס".

אזור מחייה: אסיה – הודו, פקיסטן, בנגלדש, נפאל, בוטן.

גודל: עד 7.0 ס"מ של אורך סטנדרטי (SL).

זיהוי מינים: צבעו של הזכר מבריק יותר עם גוונים מטאליים. סנפירי זכר צבעוניים, ואצל הנקבה שקופים. גוף הנקבה מלא יותר ובטנה בולטת, לזכר בטן ישרה יותר ולפעמים אפילו מעט שקועה פנימה. כמו כן הנקבה קטנה יותר מהזכר.

נקבה

גידול: דג טריטוריאלי, לא אוהב שיש לו "שכנים", במיוחד שתופסים את שכבת הקרקע ואגרסיביים. לגידול רצוי אקווריום 40-60 ליטרים עם הרבה צמחים, גזעי עץ ומקומות מסתור אחרים. רצוי שהמצע יהיה יחסית רך, כדי לאפשר לזכר ליצור גומות בין שורשי הצמחים כמקום מסתור. לא אוהב אור ישר וחזק, עדיף חשיכה. מרגיש הרבה יותר טוב במים רכים וחומציים (PH-5-6), "שחורים" – עם תמיסת כבול, אך גם מים מעט קשים וניטרליים מתאימים.

טמפרטורת המים – 24-28 מעלות.

תזונה: מעדיף מזון חי (תולעי דם, טוביפיקס, דפניה), יחסית קשה מתרגל למזון יבש.

רבייה: מתרבה במקומות מסתור (מערות), יותר נדיר – ישר לצמחים. זכר שומר על הביצים במערה ותוקף את הנקבה. נקבה בוגרת מטילה עד 150 ביצים. הביצים בוקעות לאחר 3-4 ימים ולאחר עוד כ-4-5 ימים הדגים מתחילים לשחות. מזון התחלתי – אינפוזוריה או נאופלי ארטמיה. עדיף לעביר את הדגים למיכל אחר כדי למנוע מזכר לאכול אותם. מתבגרים בגיל 6-8 חודשים.

אקווריה-שוק

כאשר בחודש דצמבר יצא לי לקרוא את הודעתו של איגור זלטקובסקי על כוונתו לייסד את "אקווריה-שוק" בארץ, החלטתי שבכל דרך אני חייב להופיע במקום הנכון ובזמן הנכון. הוא בחר בכינוי הידוע ברוסיה "שוק הציפורים" שבשבילי, כתושב מוסקבה לשעבר בשנות ה-70, כשניסה לא להחמיץ אף לא סוף שבוע אחד ב"שוק הציפורים" המקומי הכינוי הזה מאוד "מצלצל".

בקונסטנטין שמולביץ
אפשר להבחין מכל
מרחק ומכל צד.

והיום, שכה חיקיתי
לו חודשיים, סוף-
סוף הגיע. אנחנו,
עם דימיטרי טמלק
האשדודי, יצאנו
מהדרום צפונה. מזג
האוויר היה מעולה.
דימיטרי, נהג מקצועי
ואנו, הגענו למקום
תוך שעתיים. חיפה,
קניון "קסטרא"
השעה 11.

ההתגודדות הצפויה
סימנה את המיקום של השוק היטב.
התחלנו לסרוק את המקום מקצה וקצה.

קוסטיה שמולביץ: "הבאתי את הגופי שלי, גורמי
פנינה ורמירז. ביקוש עקרי על הרמירז. קונים טוב כי
הדגים איכותיים".

ואומנם, הסביבה מתחילה להזכיר את "שוק
הציפורים" במוסקבה. חסר רק הרקע של גדר העץ
הלא צבועה...

אלקסנדר ירנבורג (משמאל) ואיגור זלטקובסקי (מימין)

דגים מעולים מרבייה ביתית של איגור זלטקובסקי. קו גנטי מצויין של סייפנים שאיגור הודיעה לנו על הסלקציה המוצלחת שלהם עוד בסתיו ואנציסטרוסים זהובים.

הגיע הזמן לחפש את מייסדי האירוע. כאשר איגור זלטקובסקי פנה בקיץ של שנה שעברה, אל ציבור האקווריומיסטים בכוונה לברר את דעתנו על האפשרות והנחיצות של "אקווה-שוק" בארץ כולנו כמובן היינו בעד. אך למען האמת אף אחד מאתנו לא חשב לרגע שמדובר על משהו חוץ מאחד הרעיונות התיאורטיים שצצו אצלנו בכמויות אך אף פעם לא התממשו מחוסר זמן ואנרגיה.

אני מאוד שמח שטעינו. בזכותם של האנשים הידועים לנו הרעיון מומש. לדעתי מימוש מצויין בממדים שלנו.

לא יכולתי
לעמוד בפיתוי
כזה למרות
שעל הדגים
היה לשרוד כ
– 10 שעות
בשקית...

ברבוסים צעירים – סומטרה וורודים של וריאציה ארוך-זנב.

לצערי את דגים של אלכס לא הצלחתי לצלם מפני שהם נקנו תוך דקות ספורות. הוא הביא את האנציסטרוסים המפורסמים שלו – רגילים ו – L182. בזמן שהגעתי אלכס התעסק עם בעיות ארגון של השוק ודיבר עם חברים תוך כדי תנועה כל כך ערה שהיה בלתי אפשרי לצלמו בלי ציוד מיוחד.

תוך כדי ריצה: "אלכס, שמעתי שאתם מתכוונים לקיים מפגשי שוק שבועיים. אתה לא חושב שזה יותר מדי? אולי חודשי מספיק?" אלכס: "דווקא במפגשים שבועיים שיטתיים אנו מקוים להרגיל את ציבור המוכרים והקונים שישנו מקום קבוע שמאפשר לקנות ולמכור."

איגור: כל הדגים נמכרים טוב אך בעצם זה לא חשוב כלל. לי ברור שהמטרה הראשונית של השוק היא לפגוש שותפים, לשמוע חדשות, להחליף דעות. אני מתכוון להשתתף לפחות עוד ב – 4 מפגשי שוק.

וכמובן יעקוב אוקסמן – אחד שמוכן לתרום מזמנו הפנוי המועט בשביל העסק המשותף ומוכן לעמוד בלחץ של העבודה והמשפחה.

יגאל עוז הגיע עם צמחים מצוינים מהאקווריומים שלו והעמיד הסחורה בצורה אקדמאית שכל כך רגילה אצלו.

עוז: "כל הצמחים נמכרים היטב, מלבד אלודאה. כמובן, אין לי שם אינטרס מסחרי. הגעתי רק כדי לתמוך ביוזמה".

אני לא יכול שלא לשבח את גלינה ובמיוחד את בעלה. לארוז עוד לפני עליית השחר דגים וציד, להגיע בשעות מוקדמות מירושלים לחיפה – ראוי לכל שבח.

גלינה הביאה את הקורידורסים שלה, סרטנים קובנים וגופי. גלינה: "מכירות מוצלחות מאוד. למעשה קנו את כל הדגים. אפילו דגי-משחק מפלסטיק".

יגאל עוז הגיע עם צמחים מצוינים מהאקווריומים שלו והעמיד הסחורה בצורה אקדמאית שכל כך רגילה אצלו.

ולדימיר מחיפה הצליח לשמח אותנו במבחר גדול ביותר של דגים מעולים כולל ציקלידים, אנבסיים ואפילו נאוויטיים שלמרות מחירם המכובד נמכרו כולם, כמו גם צמחיית מים.

בנוסף זה פטנט גאוני לייצר אקווריום לתצוגה ממגשים שקופים לניירות.

ולדימיר: "מאוד מפתיע נוכחות דלה של נציגי חנויות וחברות. הרי ברור שהאירוע רק לטובתם. אדם שקנה כאן דג מחר יבוא אליהם לקנות ציד ואוכל". בנו של ולדימיר: "נמכר טוב. ביקוש גדול במיוחד לתוכים – קריבנזיסים".

אכן, באקווא- שוק היו נציגים של שתי חנויות בלבד. אך אלו הן מהחנויות הטובות בארץ.

חנות "צרכניית
"לימן" הציגה
ציוד טוב ולא
יקר – מסננים,
מזיני אוכל
אוטומטיים,
תאורה, מזון
ועוד..

הבעלים של "לימן" מיכאל סליבק: "המכירות די טובות.
אך בכל זאת היום באתי לתמוך ביום הראשון של השוק.
בעתיד יהיה לי קשה לעבוד גם בשבת בנוסף לששת ימי
העבודה בחנות שלי".

חנות "פרשריף" הביאה מבחר רחב של
המוצרים.

וגם צמחים עצמים.

כמובן דגים וגם שרימפס ורוק
מרבית של ברוך שכל כך
התפרסם ברשת לאחרונה.
לא יכלתי שלא לקחת כמה,
במיוחד שגם המחיר היה לא
יקר.

ציוד ודשנים לאקווריום עם צמחייה.

ברוך: "המכירות כפי שאתה רואה טובות. לא יכול להבטיח השתתפות קבועה אך במקרה שהפרויקט
ימשך אשתדל לארגן משלחות מאנשי".

מאיפו אתם ב"אקווא-שוק"?
המוכר: "אנו חנות "מלך החיות". קיבלנו
הודעה על האירוע והחלטנו להשתתף.
הציפורים נמכרות טוב כנראה נבוא גם
בהמשך".

הפנים
המוכרות.

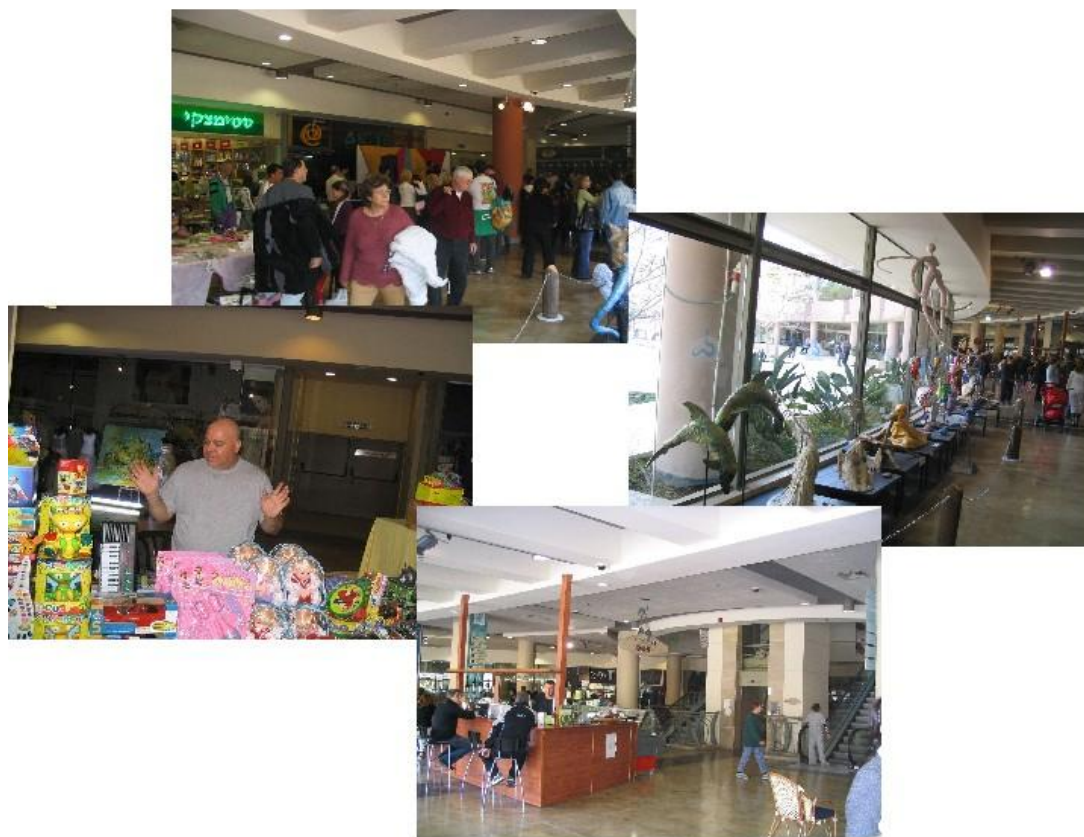

ברגע אחרון הביקוש הצפוי לאנציסטרומים הזהובים של איגור. הקהל התפזר ואת הדגים הנדירים עכשיו רואים מרחוק.

הזמן מתקרב לשעה 14 והקהל מתחיל להתפזר. נשארים רק המוכרים, חברים שלהם ועובדי אורח מקריים.

קניון "קסטרא" בעצמו מקום נפלא לבילוי בשבת למשפחה עם ילדים. במה לילדים, חנויות פתוחות ובתי קפה יעסיקו את משפחתכם כאשר בשבת הבאה תבאו לבקר ב"אקווה-שוק" בקניון "קסטרא" בעיר חיפה.

P.S.

ולדימיר זסטנקר: "נהנתי מאוד. כל הדגים והסרטנים שקניתי שרדו והסתגלו מצויין. בכל הזדמנות אבקר באקווה-שוק".

1. זסטנקר

אנונס גיליון הבא

בגיליון הבא נמשיך לספק חומר על דגי-חתול ונערוך היכרות עם דגים מעניינים ומיוחדים – סטוריסומות.

א. ירנבורג יסביר לנו איך לגדל אותם נכון ולהצליח ברבייתם.

י. אוקסמן יחלוק איתנו עם ניסיונו בגידול של מין קורידורס נוסף – *C. adolfoi*.

כמובן שתהיינה כתבות גם על הציקלידים.

בפרק "מוכרים הישנים" איגור זלטקובסקי יחזיר אותנו לקריבנסיס הידוע לנו טוב מאוד.

בנוסף הוא יספר לנו על סקלר הנקרה "אלטום פרו" ועל רבייתו.

בגיליון תמצאו גם כתבות האחרות המידע מעניין נוסף.

קריאה מהנה.

דיון על המאמרים, המלצות, ביקורת מתקיימים בפורום בכתובת:

<http://www.israqarium.co.il/forum/>

בשאלות לגבי פרסומת והמלצות יש לפנות בדואר אלקטרוני:

oksman@israqarium.co.il

לכתבי המאמרים הרוצים לפרסם את מאמריהם בעיתון, יש לשלוח אותם בפורמת word לדואר אלקטרוני:

oksman@israqarium.co.il

לפרופילים באינדקס דגים דרושים תמונות ברורות ואיכותיות של דגים שונים. הצילומים יש לשלוח

לדואר אלקטרוני: oksman@israqarium.co.il

בתאריך 04.01.2007 תתקיים הגרלת פרסים בין התמונות שנשלחו.

עיצוב וגרפיקה:
ר. אוקסמן

עריכת לשונית:
צ. דגן

תרגום מאמרים:
י. אוקסמן

עורכים:
י. אוקסמן
א. זלטקובסקי
א. ירנבורג